

اسناد

ترجمه دکتر ناصر موفقیان

مقاله‌نامه شماره ۱۲۴

مقاله‌نامه مربوط به معاینه پزشکی اشخاص جوان برای آمادگی بدنی اشتغال در معدن‌های زیرزمینی

کنفرانس عمومی سازمان بین‌المللی کار،
که به دعوت هیئت مدیره دفتر بین‌المللی کار و به مناسبت چهل و نهمین نشست خود در
۲ ژوئن سال ۱۹۶۵ در شهر ژنو گرد آمده است، و
در مورد بعضی پیشنهادات مربوط به معاینه پزشکی اشخاص جوان برای آمادگی بدنی
اشتغال در معدن‌های زیر زمینی که چهارمین موضوع دستور کار نشست را تشکیل می‌دهد،
اتخاذ تصمیم کرده است، و با توجه به این که در مقاله‌نامه معاینه پزشکی افراد جوان
(صنعت) در سال ۱۹۴۶، که به معدن‌ها هم تسری می‌یابد، قید شده است که کودکان و جوانان
زیر ۱۸ سال نباید از طرف شرکت‌های صنعتی استخدام شوند مگر آن که آمادگی بدنی آنها از
طریق معاینه پزشکی برای کار مورد نظر به تأیید رسیده باشد، و این معاینه در فاصله‌های

زمانی منظم که بیشتر از یک سال نباشد تکرار شود، و قوانین و مقررات ملی یا مقامات رسمی صلاحیت‌دار ضرورت معاینه‌های اضافی را نیز اعلام دارند، و نظر به این که در مقاله‌نامه یادآوری شده است که در مشاغل خطرناک برای تندرستی افراد شاغل آزمایش‌های پزشکی، شاغلان جوان باید تا سن ۲۱ سالگی ادامه یابد و قوانین یا مقررات ملی یا مقامات صلاحیت‌دار باید مشاغل و گروه‌های مشخص حرفه‌های مختلف را که مشمول این گونه معاینه‌ها می‌شوند تعیین کنند، و باید یادآوری این نکته که خطرهای احتمالی اشتغال در معادن زیرزمینی ایجاب می‌نماید که استانداردهای بین‌المللی در مورد معاینه‌های پزشکی و آزمایش‌های دوره‌ای مجدد برای تضمین سلامت جوانان زیر ۱۸ سال از طریق دستگاه‌ها و مقامات صلاحیت‌دار وضع شود، و با اتخاذ این تصمیم که استانداردهای یاد شده باید به صورت یک مقاله‌نامه بین‌المللی در آید،

در این بیست و ششمین روز ماه ژوئن سال یک هزار و نهصد و شصت و پنج، مقاله‌نامه زیر را که می‌توان آن را «مقاله‌نامه معاینه پزشکی جوانان برای کارها زیرزمینی، ۱۹۶۵» نامید به تصویب می‌رساند:

ماده ۱

۱. در متن این مقاله‌نامه، اصطلاح «معدن» به معنای هر نوع توسعه یا کارگاه عمومی یا خصوصی است که به استخراج مواد گوناگون از زیر سطح زمین پردازد و برای انجام این کار احتیاج به کارگرانی داشته باشد که در زیر سطح زمین به کار مشغول باشند.
۲. مفاد این مقاله‌نامه در مورد معادن استخراج سنگ هم مصداق می‌یابد.

ماده ۲

۱. معاینه پزشکی کامل و تجدید معاینه‌های دوره‌ای نه طولانی‌تر از یک سال، برای حفظ تندرستی افراد زیر ۲۱ سال برای کار در معدن‌های زیرزمینی ضرورت خواهد داشت.
۲. ایجاد امکانات برای اعمال نظارت پزشکی بر افراد جوان ۱۸ تا ۲۱ ساله به جای معاینه‌های پزشکی تصریح شده در بند ۱ این ماده را می‌توان مجاز شمرد مشروط بر آن که مقامات

مسئول از نتیجه کار راضی باشند و سازمان‌های کارگری و کارفرمایی مربوط نیز موافقت خود را اعلام کرده باشند.

ماده ۳

۱. معاینه‌های پزشکی پیش‌بینی شده در ماده ۲
- (الف) باید زیر نظارت و با مسئولیت پزشکی متخصص در قبول مقامات صلاحیت‌دار صورت گیرد.
- (ب) باید به طرز مناسبی مورد تصدیق قرار گیرد.
۲. در نخستین معاینه پزشکی، رادیوگرافی ریه‌ها ضرورت مطلق دارد و، در صورت لزوم، به هنگام تجدید معاینه‌ها نیز باید صورت گیرد.
۳. معاینه‌های پزشکی تصریح شده در این مقاله‌نامه به هیچ‌وجه نباید برای شخص مورد نظر یا سرپرستان و پدر و مادر او هزینه‌ای به بار بیاورد.

ماده ۴

۱. برای تضمین اجرای مؤثر مفاد این مقاله‌نامه، مقامات صلاحیت‌دار می‌توانند جریمه‌های متناسب با شرایط موجود را در نظر بگیرند.
۲. هر کشور عضو که این مقاله‌نامه را به تصویب می‌رساند باید ایستگاه بازرسی معینی را به وجود بیاورد تا به طور مستمر اجرای مفاد مقاله‌نامه را مورد نظارت قرار دهد یا اطمینان حاصل کند که نظارت‌های لازم به عمل آمده است.
۳. قوانین و مقررات ملی باید به طور مشخص روشن سازند که چه افراد یا مقاماتی مسئولیت اجرای مفاد این مقاله‌نامه را بر عهده خواهند داشت.
۴. کارفرمایان باید سوابق و مدارک معاینه‌های پزشکی کارکنان زیر ۲۱ سال خود را به طور منظم نگهداری کنند و در صورت نیاز آنها را به بازرسان ارائه دهند.
- (الف) تاریخ تولد، که در صورت امکان باید به طرز مناسبی گواهی شده باشد،
- (ب) توضیح نوع و ماهیت و ظایف شغلی شخصی مورد نظر، و
- (ت) گواهینامه رسمی آمادگی بدنی برای اشتغال، بدون جزئیات معاینه‌های پزشکی.
۵. کارفرما ملزم خواهد بود که در صورت تقاضا، اطلاعات یاد شده در بند ۴ این ماده را به نمایندگان کارگران ارائه دهد.

ماده ۵

مقامات صلاحیت‌دار در هر کشور عضو باید پیش از تعیین سیاست‌های کلی استقرار این مقاله‌نامه و پیش از تصویب مقررات مربوط به اجرای این مقاله‌نامه، با سازمان‌های معتبر کارگری و کارفرمایی مربوط مشورت‌های لازم را به عمل آورده باشند.

ماده ۶

تصویب نهایی این مقاله‌نامه از سوی هر کشور عضو باید برای ثبت به مدیر کلی دفتر بین‌المللی کار ابلاغ شود.

ماده ۷

۱. این مقاله‌نامه فقط آن کشورهای عضو را متعهد می‌سازد که تصویب‌نامه‌های رسمی‌شان از سوی مدیر کل دفتر بین‌المللی کار به ثبت رسیده باشد.
۲. این مقاله‌نامه ۱۲ ماه پس از تاریخ ثبت تصویب‌نامه‌های حداقل دو کشور عضو از سوی مدیرکل رسمیت خواهد یافت.
۳. پس از این تاریخ، مقاله‌نامه ۱۲ ماه بعد از تاریخ تصویب آن به وسیله کشور عضو لازم‌الاجرا خواهد بود.

ماده ۸

۱. هر کشور عضو که این مقاله‌نامه را تصویب کرده باشد، می‌تواند پس از گذشت ده سال از تاریخ رسمیت یافتن اولیه و ثبت آن به وسیله مدیرکل دفتر بین‌المللی کار، به فسخ آن مبادرت ورزد. این فسخ نباید زودتر از یک سال پس از تاریخ ثبت آن به وسیله مدیر کل به مرحله اجرا در آید.
۲. هر کشور عضو که این مقاله‌نامه را به تصویب رسانده باشد و در مدت یک سال پس از سپری شدن دوره ده ساله ذکر شده در بند پیشین از حق خود برای فسخ آن استفاده نکند، برای مدت ده سال دیگر به آن متعهد باقی خواهد ماند، و پس از آن خواهد توانست بعد از گذشت هر دوره ده ساله، تحت شرایطی که در این ماده آمده است، به فسخ این مقاله‌نامه مبادرت ورزد.

ماده ۹

۱. مدیرکل دفتر بین‌المللی کار باید تمام کشورهای عضو را در جریان ثبت تمام تصویب‌نامه‌ها و فسخ‌نامه‌های که مدیر کل ابلاغ می‌شوند قرار دهد.

۲. مدیرکل دفتر بین‌المللی کار پس از آگاه ساختن کشورهای عضو از ثبت دومین تصویب‌نامه، باید تاریخ رسمیت یافتن مقاله‌نامه را نیز به آنها اطلاع دهد.

ماده ۱۰

مدیرکل دفتر بین‌المللی کار باید بر اساس ماده ۱۰۲ منشور سازمان ملل متعهد جزئیات کامل تمام تصویب‌نامه‌ها و فسخ‌نامه‌های ثبت شده به وسیله مدیرکل را برای ثبت به دبیرکل سازمان ملل متحد ابلاغ کند.

ماده ۱۱

هیئت مدیره دفتر بین‌المللی کار در هر زمانی که لازم بداند باید طی گزارشی که درباره عملکرد این مقاله‌نامه به کنفرانس عمومی ارسال خواهد داشت، لزوم تجدید نظر کلی یا بخشی آن را نیز در دستور کار کنفرانس بگنجانند.

ماده ۱۲

۱. در صورتی که کنفرانس پس از تجدید نظر کلی یا بخشی این مقاله‌نامه به تنظیم مقاله‌نامه دیگری مبادرت ورزد، جز در صورتی که در مقاله‌نامه جدید روش دیگری مطرح شده باشد،

الف) تصویب مقاله‌نامه جدید به وسیله هر کشور عضو به منزله فسخ رسمی و فوری این مقاله‌نامه خواهد بود و مفاد ماده ۹ این مقاله‌نامه در مورد چگونگی رسمیت یافتن مقاله‌نامه جدید منتفی تلقی خواهد شد،

ب) از تاریخی که مقاله‌نامه تجدید نظر شده رسمیت یابد، کشورهای عضو نباید به تصویب این مقاله‌نامه مبادرت ورزند.

۲. در هر حال این مقاله‌نامه برای هر کشور عضو که آن را به تصویب رسانده باشد ولی مقاله‌نامه تجدید نظر شده را به تصویب نرسانده باشد، با همین شکل و محتوای کنونی رسمیت خود را حفظ خواهد کرد.

ماده ۱۳

متون انگلیسی و فرانسه این مقاله‌نامه به یکسان معتبر خواهد بود.

توصیه‌نامه شماره ۱۲۵

توصیه‌نامه مربوط به شرایط اشتغال افراد جوان در معادن زیرزمینی

کنفرانس عمومی سازمان بین‌المللی کار، که به دعوت هیئت مدیره دفتر بین‌المللی کار برای چهل و نهمین نشست خود در تاریخ ۲ ژوئن ۱۹۶۵ در شهر ژنو گرد آمده است، و با توجه به این که مفاد مقوله‌نامه‌ها و توصیه‌نامه‌ها بین‌المللی موجود در مورد معادن دارای مطالبی درباره شرایط استخدام افراد جوان است. از آن نظر که استانداردهای جدیدی در بعضی از موارد ضرور تشخیص داده شده است، و با توجه به این که بعضی پیشنهادها مربوط به شرایط اشتغال جوانان در معادن زیرزمینی، که چهارمین موضوع دستور کار نشست را تشکیل می‌دهد مورد تصویب قرار گرفته است، و تأکید به عمل آمده است که این پیشنهادها باید به صورت یک توصیه‌نامه درآید، در این بیست و سومین روز ماه ژوئن سال یک هزار و نهصد و پنجاه و پنج، توصیه‌نامه زیر را که می‌توان آن را در شرایط اشتغال جوانان (در کارهای زیرزمینی)، ۱۹۶۵، نامید به تصویب می‌رساند.

اول. تعریف

۱. در متن این توصیه‌نامه، اصطلاح «معدن» به معنای هر نوع فعالیت حرفه‌ای عمومی یا خصوصی، برای استخراج هر نوع مواد از زیر سطح زمین است که نیاز به اشتغال جوانان در زیرزمین داشته باشد.
۲. مفاد این توصیه‌نامه در مورد معادن سنگ هم مصداق می‌یابد.

دوم. روش‌های استقرار توصیه‌نامه

۳. استقرار این توصیه‌نامه ممکن است از طریق قوانین یا مقررات ملی، موافقت‌نامه‌های جمعی، احکام داور، یا تصمیم‌گیری‌های دادگاه یا به هر طریق دیگر که با معرف و شرایط ملی سازگار باشد به عمل آید.

سوم. تندرستی، ایمنی و رفاه

۴. برنامه‌های کارآموزی برای جوانان استخدام شده یا در حال استخدام برای کار در معادن زیرزمینی باید مشتمل باشد بر مواد آموزشی نظری و عملی در مورد تندرستی و ایمنی کارگران به هنگام به روز حوادث احتمالی در معادن زیرزمینی، به ویژه در مورد رعایت بهداشت و کمک‌های اولیه و احتیاط‌های لازم در جهت حفظ سلامت و ایمنی محیط کار، این‌گونه آموزش‌ها باید به وسیله افرادی عرضه شود که در زمینه‌های مورد بحث از صلاحیت‌های لازم برخوردار باشند.

۵. کارفرما باید ملزم باشد که اطلاعات لازم را، هم به هنگام استخدام جوانان و هم به هنگام گماردن آنها به کارهای زیرزمینی، در مورد خطرهای احتمالی و رویدادهای زیانمند برای تندرستی و بهداشت به آنها ارائه دهد و، علاوه بر این، تدابیر احتیاطی و تجهیزات حفاظتی لازم را در اختیار آن قرار دهد و موجبات آشنایی آنها با اقدامات پیشگیرانه و روش‌های کمک اولیه را فراهم سازد، راهنمایی‌های لازم را در فواصل زمانی مناسب تکرار کند.

۶. (۱) مقامات رسمی مسئول امور ایمنی، نمایندگان حفاظت، کمیته‌های ایمنی و بهداشت و دیگر نهادها و افراد مرتبط با مسائل ایمنی و بهداشت کار، و همچنین سازمان‌ها و اداره‌های مسئول بازرسی کار باید حداکثر توجه ممکن را به تدابیر ایمنی لازم برای محافظت از سلامت و بهداشت جوانان شاغل در معادن زیرزمینی مبذول دارند.

(۲) این گونه تدابیر و اقدامات باید مشتمل باشند بر ایجاد و توسعه یک برنامه ایمنی و حفاظت برای هر معدن، و از جمله

الف) اقدامات لازم برای پیشگیری از حوادث احتمالی زیست محیطی و تدابیر اصلاح گرانه برای بهبود شرایط طبیعی،

ب) تدارک وسایل تسهیلات لازم برای کارآموزی، بازرسی و بررسی و پیشگیری از حوادث،

پ) تهیه و تعویض لوازم و وسایل مورد نیاز پس از فرسودگی یا پاره و معیوب شدن آنها، به هزینه کارفرما، و همچنین لباس‌ها و تجهیزات ایمنی متناسب با شرایط کار و محیطی که کار در آنجا صورت می‌گیرد و، به هر حال، از کارکنان جوان

باید خواسته شود که لباس‌ها و تجهیزات ایمنی را به طور جدی و دائمی مورد استفاده قرار دهند، و
ت) هر گونه اقدام دیگری که برای حفظ حمایت از تندرستی افراد جوان لازم باشد.

۷. به منظور حفظ سلامت و تأمین شرایط رشد جسمانی جوانان استخدام شده یا شاغل در معادن زیرزمینی، تدابیر مؤثری در جهت‌های زیر باید به عمل آید:
الف) تشویق فعالیت‌های تفریحی، به ویژه ورزش،
ب) فراهم ساختن اتاق‌های تعویض لباس و دوش‌های حمام متناسب با استانداردهای بهداشتی، و در صورت امکان، اختصاص دادن این امکانات به جوانان زیر ۱۸ سال و شاغل در معادن زیرزمینی، و
پ) تضمین اینکه، در صورت اقتضا، جوانان غذاهای اضافی و تسهیلات تغذیه‌ای لازم را در اختیار داشته باشند تا رشد بدنی آنها به طور طبیعی و کامل صورت پذیرد.

چهارم. تعطیلات هفتگی و مرخصی‌های سالانه با استفاده از حقوق

۸. جوانان زیر ۱۸ سال و شاغل در معادن زیرزمینی باید بتوانند از استراحت هفتگی بدون وقفه که کمتر از ۳۶ ساعت در جریان یک هفته کار نباشد بهره‌مند گردند.
۹. دوره استراحت هفتگی باید به تدریج گسترش یابد تا سرانجام به ۴۸ ساعت در هفته برسد.
۱۰. استراحت هفتگی باید شامل آن روز هفته هم باشد که مطابق با سنت‌های ملی و منطقه‌ای روز تعطیل شمرده می‌شود.
۱۱. افراد زیر ۱۸ سالی که برای کار در معادن زیرزمینی استخدام شده‌اند نباید در طی روزهای استراحت هفتگی به هیچ کار دیگری گمارده شوند.
۱۲. (۱) افراد زیر ۱۸ سالی که در معادن زیرزمینی کار می‌کنند باید از تعطیلات سالانه با استفاده از حقوق بهره‌مند گردند- تعطیلاتی که به هر حال کمتر از ۲۴ روز کار نباشد (معادل ۴ هفته کاری، برای ۱۲ ماه خدمت)،
۱۳. (۱) کارفرمایان باید سوابق جاری کار و فعالیت افراد زیر ۱۸ سالی را که در معادن زیرزمینی به کار گماشته‌اند به طور منظم نگهداری کنند و در صورت ضرورت آنها را به بازرسان کار ارائه دهند. این سوابق باید دارای اطلاعات زیر باشد:
الف) تاریخ تولد، یا گواهی رسمی،

ب) دوره‌های استراحت هفتگی، و

پ) دوره‌های مرخصی با استفاده از حقوق.

۲) کارفرما ملزم است که اطلاعات ذکر شده در بند ۱۲ در صورت تقاضا به نمایندگان رسمی کارگران ارائه دهد.

پنجم. آموزش

۱۴. در ارتباط با اصول ذکر شده در توصیه‌نامه آموزش‌های فنی، ۱۹۶۲، مقامات صلاحیت‌دار باید تدابیر لازم را به عمل بیاورند تا اطمینان حاصل گردد که جوانان شاغل در معادن زیرزمینی

الف) آموزش‌های فنی و حرفه‌ای لازم را از طریق کارآموزی یا دیگر اشکال مناسب برای آموزش‌های فنی و حرفه‌ای رایج در شرایط ملی دریافت داشته‌اند و آمادگی‌های لازم برای انجام کارهای مورد نظر را به میزانی کافی به دست آورده‌اند.

ب) از فرصت لازم برخوردارند تا در صورت تمایل بتوانند به آموزش‌های فنی و حرفه‌ای در سطوح بالاتر دست یابند و توان‌های شغلی خود را ارتقا دهند، بدون آنکه این اجر به زیان سلامت و رفاه آنها (در شرایط ملی و محلی) تمام شود، و

پ) در ضمن، از این امکانات هم برخوردارند که در صورت تمایل از آموزش‌ها و کارآموزی‌های خارج از معدن هم استفاده کنند، به ویژه در جهت آمادگی یافتن برای سازگاری با تغییرات تکنولوژی در سطح معادن و همچنین برای توسعه ظرفیت‌های انسانی

ششم. نظرخواهی

۱۵. مقامات صلاحیت‌دار هر کشور همواره باید با نمایندگان رسمی سازمان‌های معتبر کارفرمایی و کارگری در تماس باشند تا به هنگام نیاز بتوانند پیش از تعیین سیاست‌های لازم برای استقرار این توصیه‌نامه و همچنین پیش از تصویب مقررات ناظر بر مفاد این توصیه‌نامه با آن نمایندگان به مشورت پردازند.